

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Wygoda (przewodniczący)

SSN Małgorzata Bednarek (sprawozdawca)

SSN Piotr Sławomir Niedzielak

w sprawie S. K.

sędziego Sądu Okręgowego w S. w stanie spoczynku

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2019r.

wniosku S. K. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem

Sądu Najwyższego - Sądu Dyscyplinarnego

z dnia 23 czerwca 2005 r., sygn. akt SNO 31/05, zmieniającym wyrok Sądu

Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego w [...] z dnia 24 lutego 2005 r., sygn. akt

ASD [...]

postanowił:

1. oddalić wniosek;

2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 lutego 2005 r. wydanym w sprawie o sygn. akt ASD [...] Sąd Apelacyjny w [...] – Sąd Dyscyplinarny, obwinionego S. K. uznał za winnego popełniania zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego i za to na mocy art. 109 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 154 poz. 1787 ze zm.) wymierzył mu karę upomnienia, a kosztami postępowania dyscyplinarnego obciążył Skarb Państwa. Na skutek odwołania Ministra Sprawiedliwości, Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w [...] wyrokiem z dnia 23 czerwca 2005 r. w sprawie

o sygn. akt SNO 31/05 zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce kary upomnienia, na podstawie art. 109 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 lipca 2000 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych wymierzył obwinionemu karę przeniesienia na inne miejsce służbowe w obszarze Sądu Apelacyjnego w [...] i określił, że koszty postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

Pismem z dnia 15 czerwca 2018 r. sędzia Sądu Okręgowego w S. w stanie spoczynku – S. K. na podstawie art. 125 oraz art. 126 § 1 i 2 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych wniósł o wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego wyżej wskazanymi wyrokami, uchylenie tych wyroków i uniewinnienie.

W uzasadnieniu wniosku obwiniony wskazał, że podstawą żądania wznowienia postępowania jest nowy dowód w sprawie w postaci pisma Prezesa Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w [...] z dnia 10 listopada 2011 r. W wyżej wskazanym piśmie stwierdzono, że z uzasadnienia prokuratora o umorzeniu śledztwa z dnia 23 września 2004 r sygn. akt V Ds. [...] wynika, że od obwinionego nie pobrano krwi na zawartość alkoholu, ani nie poddano badaniu zmierzającemu do stwierdzenia stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Do wniosku o wznowienie S. K. dołączył, znajdujące się już w aktach sprawy kopie protokołów przesłuchania świadków: D. D., J. B., K. S. oraz kopię protokołu zatrzymania pojazdu, sporządzonego przez sierżanta sztabowego M. C..

Pismem z dnia 6 lutego 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w [...] wniósł o oddalenie wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania nie zasługiwał na uwzględnienie.

Skarżący jako podstawę wniosku wskazał na przepis art. 125 oraz art. 126 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 427).

Zasadnicze znaczenie ma zatem stwierdzenie, czy wskazane w nim ustawowe podstawy wznowienia istotnie wystąpiły i zostały odpowiednio wykazane. Zgodnie z art. 126 § 2 wyżej wskazanej ustawy wznowienie postępowania na korzyść skazanego może nastąpić także po jego śmierci, jeżeli wyjdą na jaw nowe okoliczności lub dowody, które mogłyby uzasadniać uniewinnienie lub wymierzenie kary łagodniejszej. Nowe okoliczności lub dowody, o których stanowi przywołany art. 126 § 2, to tzw. *noviter producta*, „nowości” dotyczące okoliczności faktycznych lub prawnych, nieznane w poprzednim postępowaniu

i dlatego niezgłaszane uprzednio, których uwzględnienie prowadziłyby do uniewinnienia skazanego lub wymierzenia mu łagodniejszej kary dyscyplinarnej. Takie okoliczności nie mogą być ustalane na podstawie dowodów uprzednio znanych i ocenianych. W postępowaniu „wznowieniowym” nie jest bowiem dopuszczalne badanie prawidłowości dokonanej poprzednio przez sąd orzekający oceny przeprowadzonych dowodów ani badanie procesowej prawidłowości poczynionych ustaleń faktycznych. Rozpoznawanie wniosku o wznowienie postępowania, na podstawie określonej w wyżej powołanym przepisie, ogranicza się wyłącznie do badania, czy po uprawomocnieniu się orzeczenia ujawniły się nowe okoliczności i dowody (tak postanowienie SN z dnia 26 lutego 2010 r., SNO 2/10, OSNKW 2010, nr 7, poz. 63).

W złożonym wniosku S. K. powołuje się na błędne ustalenia w zakresie okoliczności odmowy poddania się przez niego badaniu na zawartość alkoholu. Jako nowy dowód wskazuje na pismo Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 listopada 2011 r., w którym stwierdzono, że z uzasadnienia prokuratora o umorzeniu śledztwa z dnia 23 września 2004 r sygn. akt V Ds. [...] wynika, że od obwinionego nie pobrano krwi na zawartość alkoholu, ani nie poddano badaniu zmierzającemu do stwierdzenia stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Obwiniony powołuje się również na znajdujące się w aktach sprawy dyscyplinarnej protokoły przesłuchania wspomnianych na wstępie świadków oraz protokół zatrzymania pojazdu.

W tym stanie rzeczy nie sposób uznać że okoliczności powoływane przez wnioskodawcę ujawniły się po wydaniu orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie. Zarówno pismo Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 listopada 2011 r, jak i protokoły przesłuchania świadków oraz protokół zatrzymania na które powołuje się skarżący, nie wskazują bowiem nowych okoliczności lub dowodów, które ujawniłyby się po wydaniu orzeczenia. Wywiedzione na ich podstawie twierdzenia wnioskodawcy stanowią wyłącznie polemikę z dokonanymi w sprawie ustaleniami faktycznymi, których Sąd Najwyższy nie może już, ze wskazanych wyżej przyczyn, kolejny raz oceniać.

Trzeba przy tym podnieść, że okoliczność, iż w piśmie Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 listopada 2011 r. zostało użyte sformułowanie „obwiniony S. K.” pozostaje bez wpływu na treść rozstrzygnięć zapadłych w sprawie i nie stanowi również o zasadności wniosku o wznowienie.

Należy jeszcze raz podkreślić, że postępowanie w przedmiocie wznowienia postępowania dyscyplinarnego, ma nadzwyczajny charakter i nie może polegać na kontroli

zapadłych w sprawie orzeczeń pod kątem ich zgodności z przepisami prawa materialnego oraz procesowego, takiej jak dokonywana w ramach kontroli instancyjnej (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2018 r., III KO 11/18, Lex nr 2490297*).

Wypada na koniec zauważyć, że wniosek o wznowienie postępowania, jest już kolejnym żądaniem tego rodzaju, jakie wysuwa obwiniony. We wnioskach z dnia 5 stycznia 2010 r. oraz 24 maja 2011 r. wnioskujący powoływał się zresztą na te same, co aktualnie okoliczności, i były już one przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego w postanowieniach z dnia 26 lutego 2010 r. oraz 20 lipca 2011 r.

Z powyższych względów orzeczono jak na wstępie.